

JAARVERSLAG 2010

Bureau Bibob

Ministerie van Veiligheid en Justitie

Dienst Justis

Bureau Bibob

April 2011

Inhoud

VOORWOORD	3
1. ONTWIKKELINGEN	4
3. ADVIESTAAK	5
3.1 TOTSTANDKOMING VAN HET BIBOB-ADVIES	6
3.2 CIJFERS	6
3.3 KWALITEIT	10
4. BEGELEIDINGSTAAK	12

Voorwoord

Het kabinet staat voor een krachtiger aanpak van de ondermijnende en georganiseerde misdaad. Achter deze ondermijnende en georganiseerde misdaad zitten vaak criminele organisaties die niet direct zichtbaar zijn aan de buitenkant. De Wet Bibob is bij uitstek geschikt om tegen deze sluipende bedreiging voor de integriteit van het openbaar bestuur en het financieel-economische stelsel te worden ingezet. Steeds meer bestuursorganen erkennen het nut van de Wet Bibob en de wet heeft haar toegevoegde waarde aan de bestuurlijke aanpak van criminaliteit inmiddels ruimschoots bewezen. Ook de geïntegreerde aanpak van criminaliteit wint steeds meer terrein: niet alleen opsporen en vervolgen aan de achterkant maar tegelijkertijd fors inzetten op preventie. En ook daar komt de inzet van de Wet Bibob prominent om de hoek kijken. Het kabinet is dan ook voornemens om in de aanstaande wetswijziging het aantal sectoren waarop de Wet Bibob van toepassing is uit te breiden en de wet tot een nóg slagvaardiger instrument te maken.

Aan de andere kant blijkt uit de onderzoeken van Bureau Bibob dat criminelen steeds beter ingespeeld raken op het Bibob-instrument. De structuren van hun ondernemingen zijn (evenals de financieringen ervan) complexer dan ooit tevoren hetgeen zorgt voor arbeidsintensieve en tijdrovende onderzoeken met uitgebreide Bibob-adviezen als gevolg. In aanmerking nemende dat de georganiseerde criminaliteit ook steeds vaker grensoverschrijdende elementen bevat, kan met recht worden gesteld dat het Bureau Bibob in 2010 voor een uitdaging stond. De politieke actualiteiten vormen vanzelfsprekend een belangrijk onderdeel van die uitdaging. Of het nu gaat om het drugsgeweld in Zuidoost-Brabant of om het Haagse coffeeshopbeleid, de actualiteiten hebben onvermijdelijk hun weerslag op de activiteiten van het Bureau Bibob.

Ook verandert de eigen bestuurlijke omgeving van het Bureau Bibob. Sinds de Regionale Informatie en Expertise Centra hun intrede hebben gedaan is er een nieuwe Bibob-speler bijgekomen. Op zoek naar optimale effectiviteit van het instrument Bibob heeft het Bureau Bibob in 2010 fors geïnvesteerd in samenwerking met bestuursorganen, RIEC's en andere ketenpartners. Dit alles vanzelfsprekend binnen de strenge geheimhoudingskaders van de Wet Bibob.

Temidden van al deze ontwikkelingen is Bureau Bibob van de Dienst Justis uitgegroeid tot een expertisecentrum. Niet alleen wordt die expertise erkend door de Raad van State als hoogste bestuursrechter, het Bureau scoort eveneens hoge cijfers in het jaarlijkse klanttevredenheidsonderzoek dat is gehouden onder de bestuursorganen. Ook in 2010 is hard gewerkt om deze waardering te verdienen. Het verbeteren van de kwaliteit van product- en dienstverlening is een continu proces. En mede door de transparante houding ten opzichte van bestuursorganen en burgers en de voorbereiding van een onafhankelijke kwaliteitscommissie is van het ooit genoemde "blackbox bezwaar" al lang geen sprake meer.

C.A.J.F. Verheij
Directeur Bureau Bibob

1. Ontwikkelingen

a. Het Bureau

Met de huidige Wet Bibob kunnen overheden de achtergrond van een bedrijf of persoon onderzoeken voordat bijvoorbeeld een vergunning of een subsidie wordt gegeven of al dan niet een overheidsopdracht wordt gegund. De vergunning, subsidie of opdracht kan worden geweigerd als blijkt dat er sprake is van criminele antecedenten of onrechtmatige constructies. Zo wordt voorkomen dat de overheid ongewild criminaliteit ondersteunt en dat er een vermenging van boven- en onderwereld ontstaat. Daarnaast levert het Bureau Bibob (hierna het Bureau) met het voorkomen dat beschikkingen voor criminele doeleinden worden aangewend, ook een bijdrage aan bestrijding van de georganiseerde criminaliteit.

Uit de onderzoeken bij het Bureau blijkt dat de structuren van ondernemingen (evenals de financiering ervan) in toenemende mate complexer worden. Dit vraagt ook iets van (de medewerkers van) het Bureau. Zij dienen in staat te zijn deze ingewikkelde structuren en constructies te herkennen en hier ook gedegen over te kunnen adviseren. Een voorbeeld van een complexe zaak, is het onderzoek naar een vergunning voor de exploitatie van een prostitutiebedrijf in Alkmaar. Dit is het meest omvangrijke onderzoek uit de geschiedenis van het Bureau geweest en beslaat honderden pagina's.

Het Bureau is ook expertisecentrum. Deze positie vereist dat het Bureau in staat is goed in te spelen op actuele (politieke) ontwikkelingen, trends en signalen uit het veld. Daarbij ondersteunt het Bureau waar mogelijk bestuursorganen bij het realiseren van de lokale prioriteiten en wensen. Een voorbeeld is de bijdrage aan de uitvoering van het coffeeshopbeleid van de gemeente Den Haag waar het Bureau over 30 coffeeshops een advies heeft uitgebracht. Deze aanpak is succesvol gebleken en krijgt nu een landelijk uitrol. In navolging van de gemeente Den Haag worden gemeenten door het kabinet opgeroepen hun coffeeshops te laten screenen door het Bureau.

Maar naast de expertise van het Bureau is ook een goede samenwerking met de verschillende (keten)partners essentieel. Om deze reden voert het Bureau op verschillende niveaus intensief overleg met de verantwoordelijke beleidsdirecties binnen het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Ook voeren medewerkers van het Bureau periodiek gesprekken met de ketenpartners en informatieleveranciers. Een goede samenwerking met de Regionale Informatie en Expertise Centra (hierna RIEC's) maakt hier ook een belangrijk onderdeel van uit. In regionaal verband ondersteunen de RIEC's bestuursorganen bij de toepassing van de Wet Bibob. Het Bureau heeft in 2010 een start gemaakt met een structurele samenwerking met de RIEC's. Het Bureau zal de samenwerking in 2011 verder uitbouwen.

b. Wijziging van de Wet Bibob en EAUT

De Wet Bibob is in beweging. Het kabinet is voornemens om met de komende wetswijziging en een wijziging van het Besluit Bibob het aantal sectoren waarop de Wet Bibob van toepassing is, uit te breiden met onder andere de vastgoedsector en de branches kansspelen en headshops. Recentelijk zijn daar ook de vechtsportgala's aan toegevoegd. Om dit mogelijk te maken zijn begin 2010 een wetsvoorstel en de ontwerp memorie van toelichting in consultatie gegaan. Omdat daarnaast ook inzicht diende te worden verkregen in de financiële en uitvoeringsconsequenties van de voorgestelde wetswijziging is een zogenaamde ex-ante uitvoeringstoets (EAUT) uitgevoerd.

De EAUT betreft een objectieve technische toetsing door de Dienst Justis van zowel de uitvoerbaarheid van de wettelijke bepalingen als de vraag of het Bureau voldoende is toegerust om het met de voorgestelde wijzigingen in de Wet Bibob beoogde beleid te ondersteunen.

Ook zijn de met de uitvoering van het wetsvoorstel verbonden kosten voor de Dienst Justis zo adequaat mogelijk in kaart gebracht. Uit de EAUT is gebleken dat het wetsvoorstel, zoals dat in het voorjaar van 2011 naar de Tweede Kamer is gegaan, uitvoerbaar is. Aangezien de inwerkingtreding van de wet in 2012 wordt beoogd, staat het jaar 2011 in het teken van (de voorbereidingen voor) de inwerkingtreding van de wetswijziging.

2. Adviestaak

Op grond van artikel 9 van de Wet Bibob adviseert het Bureau op verzoek van een bestuursorgaan over de integriteit van aanvragers van vergunningen en subsidies en van gegadigden bij overheidsopdrachten. Bestuursorganen kunnen mede op grond van een Bibob-advies beslissen of zij aan een (rechts)persoon een vergunning of subsidie verstrekken of intrekken of een overheidsopdracht gunnen. Als er na het onderzoek van het Bureau een ernstig gevaar blijkt te bestaan dat de vergunning, subsidie of overheidsopdracht mede zal worden gebruikt om crimineel verkregen vermogen te benutten of (andere) strafbare feiten te plegen, dan kan het bestuursorgaan weigeren met de aanvrager in zee te gaan. Dit beschermt de integriteit van de overheid en komt de concurrentiepositie van de bonafide ondernemers ten goede.

Het Bureau komt in haar advies tot de conclusie ernstig gevaar, een mindere mate van gevaar of geen (gebleken) gevaar. Bij een "ernstig gevaar" kan de vergunning of subsidie worden geweigerd dan wel ingetrokken. De uitkomst "mindere mate van gevaar" geeft het bestuursorgaan de bevoegdheid extra voorwaarden aan de beschikking te verbinden en bij geen (gebleken) gevaar biedt de Wet Bibob het bestuursorgaan geen aanvullende bevoegdheden. Het advies is niet bindend; na de verstrekking ervan blijft het bestuursorgaan zelf verantwoordelijk voor het te nemen besluit, maar kan het advies daaraan natuurlijk wel ten grondslag leggen.

2.1 Totstandkoming van het Bibob-advies

Na de adviesaanvraag van het bestuursorgaan verzamelt het Bureau op verschillende wijzen informatie omtrent de bij de aanvraag betrokken natuurlijke- en rechtspersonen.

Het Bureau heeft de beschikking over het door het bestuursorgaan overgelegde dossier. Dit bestaat doorgaans uit alle op de vergunning, subsidie of aanbesteding betrekking hebbende stukken. Vaak heeft het bestuursorgaan op grond van artikel 30 Wet Bibob zelf al onderzoek verricht naar de zeggenschap en de financiering van de onderneming. Indien het onderzoek dat vereist, kan het Bureau daar zelf ook rechtstreeks vragen over stellen aan de betrokkene. Op basis van deze informatie wordt een eerste analyse gemaakt van de bij de onderneming betrokken natuurlijke- en rechtspersonen, de organisatiestructuur, de financiering, de zeggenschap en de zakelijke relaties tussen de betrokkenen en de verhouding tot andere ondernemingen.

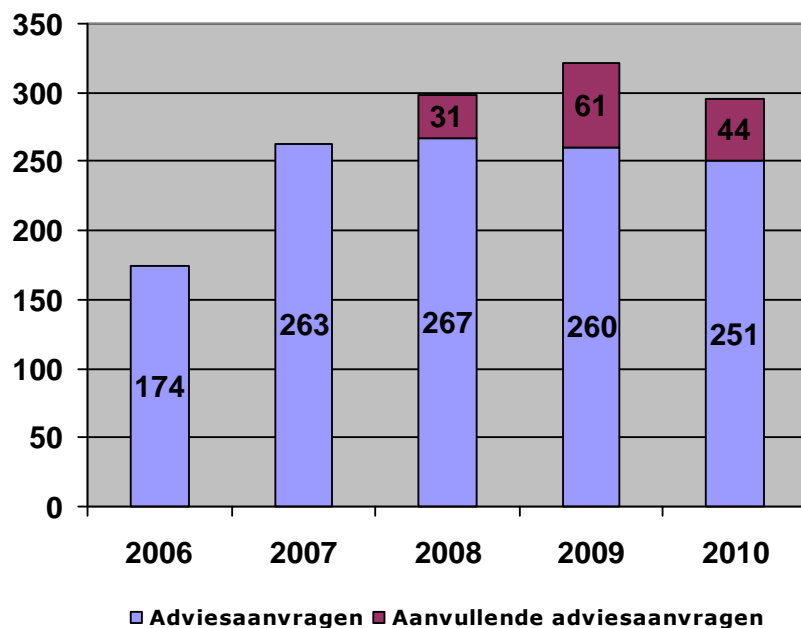
Vervolgens vergaart het Bureau informatie uit verschillende openbare en gesloten bronnen. De belangrijkste gesloten bronnen worden standaard bevraagd, zoals de Belastingdienst, de diverse politieregio's, de Arbeidsinspectie, de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst/Economische Controle Dienst, de Dienst Wegverkeer en het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen. Andere gesloten bronnen worden uitsluitend geraadpleegd als het onderzoek daartoe aanleiding geeft. Het gaat dan onder meer om het Openbaar Ministerie, de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst, de Immigratie- en Naturalisatiedienst, de Algemene Inspectiedienst en het Centraal Justitieel Incassobureau.

Na ontvangst wordt de informatie geanalyseerd en in samenhang beoordeeld. De bevindingen van deze analyse worden verwerkt in het definitieve advies van het Bureau.

2.2 Cijfers

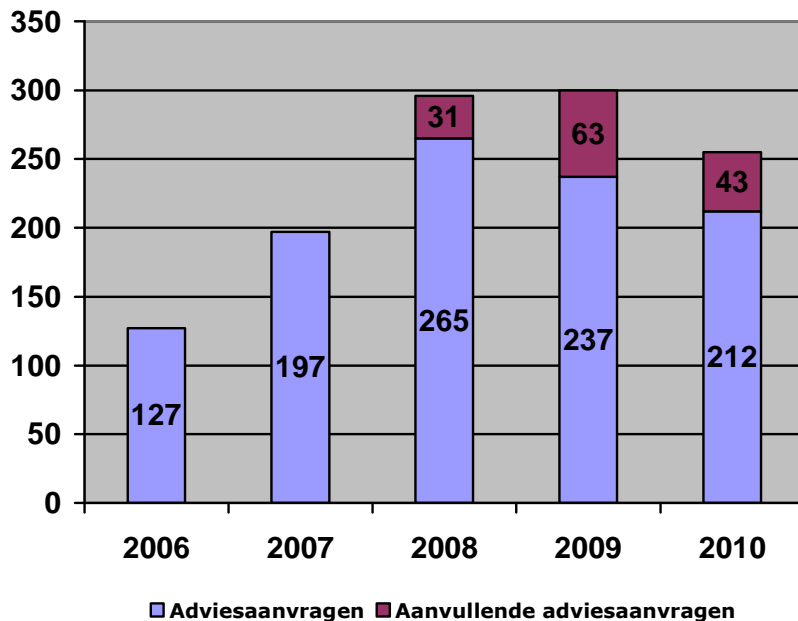
Aangevraagde adviezen

In 2010 heeft het Bureau 251 aanvragen voor een Bibob-advies en 44 aanvragen voor een aanvullend advies (bijvoorbeeld in het kader van de vergewisplicht en/of na een zienswijze van de betrokkene) in behandeling genomen. Naast gemeenten die al eerder adviesaanvragen hebben ingediend, hebben in 2010 17 gemeenten zich voor het eerst met een aanvraag tot het Bureau gewend. In totaal hebben in 2010 74 verschillende gemeenten een advies gevraagd aan het Bureau.

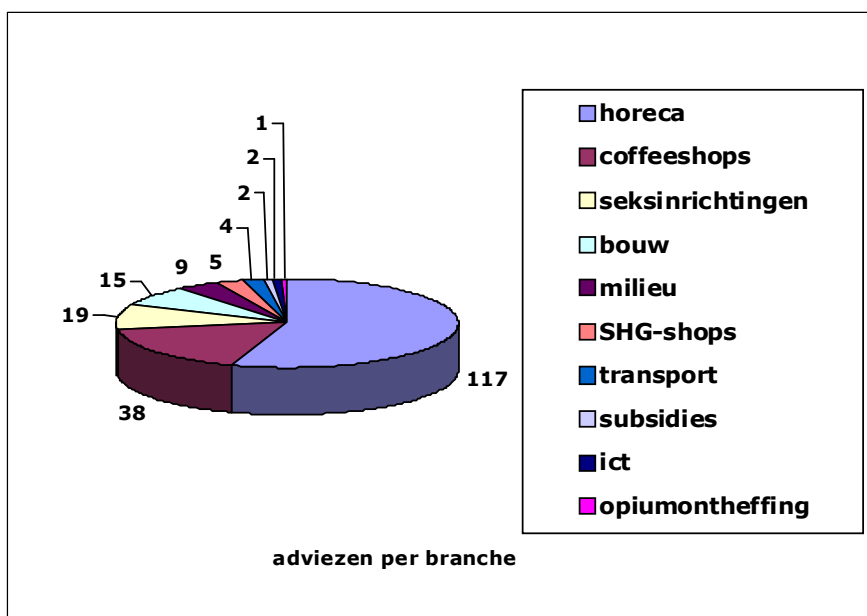
Verstreckte adviezen

Het Bureau heeft in 2010 212 adviezen en 43 aanvullende adviezen verstrekt. In de loop van het jaar zijn twintig aanvragen door bestuursorganen ingetrokken. Ten opzichte van 2009 is een lichte daling waar te nemen in het aantal verstrekte adviezen. Mogelijke verklaringen hiervoor zijn de economische crisis (minder nieuwe vergunningaanvragen) en de ondersteuning van RIEC's aan de bestuursorganen (waardoor bestuursorganen eenvoudige zaken vaker zelf af kunnen doen). Het aantal verstrekte adviezen verschilt van het aantal ontvangen aanvragen. Dit komt doordat de adviesaanvragen ontvangen in de laatste periode van 2010 in de eerste maanden van 2011 werden afgerond.

Van de 212 adviezen hadden 207 betrekking op vergunningen, drie op aanbestedingen en twee op subsidies. Aan gemeenten zijn 197 adviezen verstrekt, aan provincies 7, aan zelfstandige bestuursorganen 5 en aan organen van de rijksoverheid 3.

Veruit de meeste adviezen hadden betrekking op de horecasector: 117, 38 op coffeeshops, 19 op seksinrichtingen, 15 op de bouwsector, 9 op de milieusector, 5 op smart- en growshops, 4 op de transportsector, 2 op subsidies, 2 op de ICT branche, en 1 op een opiumontheffing.

De adviezen kunnen worden onderverdeeld in de mate van gevaar dat de beschikking mede zal worden gebruikt om crimineel verkregen vermogen te benutten of om strafbare feiten te plegen. Het Bureau concludeerde 92 maal (43%) een ernstig gevaar, in 31 gevallen (15%) was er sprake van enige mate van gevaar en 89 keer (42%) concludeerde het Bureau dat er van geen gevaar in de zin van de Wet Bibob is gebleken. Een advies met de conclusie geen gebleken gevaar kan betekenen dat de betrokkene daadwerkelijk geen antecedenten heeft. Het kan bijvoorbeeld ook inhouden dat er weliswaar sprake is van (vermoedens van) strafbare feiten, maar dat de samenhang tussen die strafbare feiten en de activiteiten van de (aangevraagde) vergunning ontbreekt of dat het Bureau delen van de informatie niet kan gebruiken, omdat er anders een strafvorderlijk belang van een lopend onderzoek van het Openbaar Ministerie zou worden doorkruist.

Jaar	Ernstig gevaar	Mindere mate	Geen gevaar
2009	42%	20%	38%
2010	43%	15%	42%

Ingevolge artikel 15 van de Wet Bibob dient een advies uiterlijk binnen acht weken nadat het is aangevraagd te worden verstrekt. Dit betreft een termijn van vier weken, met de mogelijkheid van een eenmalige verlenging van vier weken. In een aantal gevallen is deze termijn – mede gelet op de complexiteit van de zaken – niet realistisch. Het Bureau streeft er naar om zoveel mogelijk zaken binnen de gestelde termijn af te doen. Wanneer het Bureau een advies niet tijdig kan verstrekken, wordt het bestuursorgaan zowel via een brief als door persoonlijk contact met de onderzoeker op de hoogte gehouden van de voortgang en de geplande einddatum van het onderzoek.

In 2010 heeft het Bureau 53% van het aantal adviezen binnen de termijn van acht weken verstrekt, 34% van de adviezen werd binnen een termijn van acht tot twaalf weken afgegeven en in 13% van de gevallen was sprake van een termijn langer dan twaalf weken. Ten opzichte van 2009 is het aantal adviezen dat tijdig is verstrekt derhalve licht gedaald.

Jaar	Binnen 8 weken	Tussen 8 en 12 weken	Langer dan 12 weken
2008	22%	40%	38%
2009	60%	27%	13%
2010	53%	34%	13%

Deze overschrijding van de adviestermijn kan op meerdere manieren ontstaan.

Allereerst constateert het Bureau dat de complexiteit van de onderzoeken is toegenomen, waardoor de behandeling meer tijd kost. Daarnaast is het Bureau afhankelijk van de snelheid waarmee informatieleveranciers (en in een enkel geval de betrokkene) hun gegevens verstrekken. Gemiddeld bevraagt het Bureau per dossier circa vijftien informatieleveranciers. Zeker gelet op de wettelijke adviestermijn van acht weken, is het van belang dat informatieleveranciers tijdig

verstrekken. Een late levering door één van hen kan een termijnoverschrijding van het complete advies tot gevolg hebben. Inclusief de aanvullende vragen aan de betrokkenen heeft het Bureau in 2010 5.081 informatieverzoeken ingediend.

Tot slot heeft de screening van de coffeeshops van de gemeente Den Haag geleid tot een piekbelasting, hetgeen ook gevolgen heeft gehad voor de doorlooptijden. Bij de landelijke uitrol vindt een goede planning van de uitvoering plaats, zodat het aantal adviesaanvragen wordt gespreid en het oplopen van doorlooptijden wordt voorkomen.

De afgelopen jaren is geconstateerd dat de wettelijke termijn van acht weken niet realistisch is, mede gelet op de tijd die informatieveranciers nemen om informatie te leveren en toegenomen complexiteit van de advies-aanvragen. Bij de komende wetswijziging wordt deze termijn daarom verruimd.

2.3 Kwaliteit

Het Bureau streeft er naar adviezen van hoge kwaliteit af te geven. Het onderzoeksproces wordt voortdurend verbeterd om de kwaliteit van de adviezen te optimaliseren.

De kwaliteit van een Bibob-advies kan op twee manieren worden beoordeeld. Enerzijds is de juridische houdbaarheid van het advies een belangrijk criterium. De juridische houdbaarheid van de adviezen worden zoveel mogelijk gewaarborgd via een intern systeem van checks & balances. Anderzijds is er de inhoudelijke kwaliteit van het advies. Hierbij valt te denken aan de leesbaarheid van het advies, of de achterliggende informatie juist en volledig is weergegeven en of de inhoud van het advies de conclusie kan dragen.

2.3.1. Juridische houdbaarheid

Ondanks de toenemende complexiteit van de onderzoeken, is het overgrote gedeelte van de beslissingen die op grond van een Bibob-advies zijn genomen in beroepsprocedures in stand gebleven. Dit geldt niet alleen in eerste aanleg, maar ook voor uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Voor zover het Bureau bekend, zijn er door verschillende rechterlijke instanties in 2010 dertig uitspraken gedaan met betrekking tot een Bibob-besluit van een bestuursorgaan. Vijf daarvan zijn niet gepubliceerd, maar zijn door het bestuursorgaan aan het Bureau verstrekt. In veertien gevallen stond het Bibob-advies van het Bureau ter discussie. Twee maal is het besluit van een bestuursorgaan door de rechtbank in eerste aanleg vernietigd. Alle Bibob-besluiten die in 2010 zijn aangevochten bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zijn in stand gebleven. Om het onderzoeksproces te verbeteren, analyseren en bespreken medewerkers van het Bureau de jurisprudentie.

2.3.2. Inhoudelijke kwaliteit

Om de kwaliteit van de adviezen verder te optimaliseren en ter verbetering van de service en communicatie, voert het Bureau een klanttevredenheidsonderzoek uit, waarbij de bestuursorganen na ontvangst van het Bibob-advies wordt gevraagd zowel de service van het Bureau als de kwaliteit van het advies te evalueren en een oordeel te geven over de doorlooptijd, de leesbaarheid en de

volledigheid van het advies en de communicatie van het Bureau gedurende de onderzoeksperiode. De bestuursorganen zijn in groten getale ingegaan op dit verzoek; liefst 114 adviezen zijn van verschillende bestuursorganen beoordeeld. Op een schaal van één tot tien leverde dit de volgende (afgeronde) gemiddelde cijfers over 2010 op:

doorlooptijd	leesbaarheid	volledigheid	communicatie
7	8	8	9

Dit is een verbetering ten opzichte van 2009. De (afgeronde) cijfers over 2009 zagen er als volgt uit:

doorlooptijd	leesbaarheid	volledigheid	communicatie
7	8	7	8

Om de kwaliteit van de adviezen verder te verbeteren en de transparantie te bevorderen is in 2010 gewerkt aan de inrichting van een kwaliteitscommissie. Deze commissie is opgenomen in de Evaluatiewet Bibob.

2.4 Professionalisering van het Bureau

Het merendeel van de besluiten, die mede zijn genomen op grond van een Bibob-advies, houdt in een gerechtelijke procedure stand. Het bureau streeft echter naar verdere verbetering en professionalisering. Het adequaat inspelen op nieuwe ontwikkelingen, trends en signalen uit het veld draagt bij aan de versterking van de positie en de expertise van het Bureau. Medewerkers van het Bureau dienen in staat te zijn complexe adviesaanvragen te beoordelen en ingewikkelde constructies te herkennen en moeten ook weten wat er in de praktijk speelt. Daartoe dienen zij beschikken over gedegen en up-to-date (vak)kennis. Het Bureau investeert om dit te bereiken doorlopend in het waarborgen en uitbreiden van de expertise van de medewerkers van het Bureau. De Dienst Justis zorgt dat de medewerkers van het Bureau zich constant ontwikkelen door het volgen van een introductie cursus bij de indiensttreding, het organiseren van diverse themabijeenkomsten waar deskundigen voor worden uitgenodigd en het volgen van relevante opleidingen.

Een nauw contact met relevante ketenpartners en belanghebbenden is essentieel om deze informatiepositie te behouden. De afgelopen periode is stevig ingezet op een betere en snellere aanlevering door de informatieleveranciers. Er is veel tijd en energie geïnvesteerd in goede contacten. In dat kader worden werkbezoeken afgelegd en worden waar nodig (nieuwe) werkafspraken gemaakt om tot volledige en snelle verstrekking van informatie te komen. Landelijke bijeenkomsten voor vertegenwoordigers van bestuursorganen maken deel uit van deze actieve benadering.

3. Begeleidingstaak

Een andere taak van het Bureau is de in artikel 10 van de Wet Bibob neergelegde begeleiding van bestuursorganen en aanbestedende diensten bij de implementatie en de toepassing van het Bibob-instrument. Het Bureau heeft in 2010 een groot aantal activiteiten ontplooid om invulling te geven aan de begeleidingstaak. Deze activiteiten zagen niet alleen op de begeleiding van de bestuursorganen op zich, maar beoogden ook transparantie te verschaffen over de werkwijze van het Bureau. In 2010 is als volgt invulling gegeven aan deze taak.

Nog nadrukkelijker dan voorheen heeft het Bureau in 2010 toenadering gezocht tot de bestuursorganen. Het Bureau is een periodiek overleg gestart met vertegenwoordigers van de G4. In dit overleg wordt ingegaan op actuele ontwikkelingen, jurisprudentie en op geanonimiseerde casussen. Daarnaast is het Bureau in 2010 gestart met de "intake-service": in dit kader worden de Bibob-medewerkers van bestuursorganen die recentelijk met Bibob zijn gestart uitgenodigd voor een gesprek op het moment van een adviesaanvraag, waarin het Bureau enerzijds algemene uitleg geeft over de toepassing van de wet en het bestuursorgaan anderzijds de mogelijkheid biedt om de casus te bespreken. Uit de evaluatie is gebleken dat bestuursorganen deze service hoog waarderen en het nut ervan onderkennen.

Het Bureau biedt sinds 2010 nadrukkelijker de mogelijkheid om na de verstrekking van het advies de gevolgde werkwijze en de conclusie toe te lichten, eventueel op de locatie van het bestuursorgaan. Deze service is vooral bedoeld voor bestuursorganen die recentelijk met Bibob gestart zijn of in het geval van een complex advies.

De eerder besproken samenwerking met de RIEC's heeft ertoe geleid dat het Bureau aanwezig is geweest bij verschillende bijeenkomsten van de bij het betreffende RIEC aangesloten bestuursorganen. Tijdens deze bijeenkomsten heeft het Bureau cursussen gegeven, is de rolverdeling tussen de RIEC's en het Bureau aan de orde gekomen, heeft het Bureau vragen beantwoord over de werkwijze en zijn geanonimiseerde casussen besproken.

Het Bureau heeft de in eerdere jaren ingezette activiteiten in het kader van voorlichting over de Wet Bibob voortgezet, namelijk het geven van cursussen, presentaties en workshops, het leveren van bijdragen aan congressen en seminars, het beantwoorden van vragen (per telefoon en e-mail) over toepassing van de wet en het organiseren van een landelijke bijeenkomst voor bestuursorganen. Ook heeft het Bureau binnen de grenzen van de geheimhoudingsplicht medewerking verleend aan studenten die onderzoek doen naar de Wet Bibob en verschillende gastcolleges verzorgd, onder meer aan de Politieacademie en de Erasmus Universiteit Rotterdam. Het Bureau heeft op verzoek van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties een tweetal presentaties verzorgd aan buitenlandse delegaties. Tenslotte is het Bureau de ontwikkelingen met betrekking tot de aan de Wet Bibob verwante wetgeving blijven volgen en heeft die zo nodig omgezet in een praktische uitleg. Een voorbeeld daarvan is de nieuwe Wet algemene bepalingen omgevingsvergunning (Wabo).

In samenwerking met de Vereniging Nederlandse Gemeenten, het (toenmalige) Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening & Milieubeheer en enkele grote gemeenten zijn de gevolgen van de inwerkingtreding van de Wabo voor de toepassing van de Wet Bibob onderzocht en voor bestuursorganen door middel van een factsheet inzichtelijk gemaakt.